

Életrend, szolgálat és az egység megvalósítása, az aszt...

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 24, 2018, 7:42 am

Dönes Albert Az egyetemes ember egyik legalapvetőbb megnyilvánulása lesz az alábbiakban, és pedig arról, hogy mit tehet az ember annak érdekében, hogy az univerzális szellemmel kapcsolatban fenntartsa és ezzel egységben tudjon létezni. Persze az, hogy mit tehet az ember mit tesz ennek érdekében, felszárre hozza a problémát, nevezetesen azt, hogy mit tehet az ember nem teszi az ember hogy ez helyett mi mást tesz. A lezárt-képzett asztrológiai értelmezések a hatos ház a munka és a betegségek letterletnek nevezik, ami igaz is, azonban számos metafizikai elzárnyozás van ennek és az egész hatos ház értelmezési tartományja sokkal szélesebb, tárgabb, minthogy kimerülne a munkában és a betegségben. Érdekes az, hogy a létezőst lezárt-tve, lefokozva látszó és megolámu ember számára tányolegesen nem jelent többet e ház, mint betegség vagy munka s meg vagy ide a spekuláció is, később ki fog derülni, miért. Spekuláció, munka, betegség.

Amennyiben az lenne az első benyomásunk, hogy a hatos ház a tettek háza, mivel itt kiemelt fontossággal van felruházva a tett, mintegy elutórra van helyezve, tudnunk kell, hogy izolált tett, amely magáért nincsen valamilyen gondolat és amely magáért nincsen valamilyen szándék, nem létezik. Ilyen értelemben a hatos ház nemcsak a tettek háza, hanem a szándék és a gondolat is, sőt még a szemlélet értelmezésében éppen hogy a gondolat, a szándék és a tett egységének a háza, amit egy szemlély megvalósít.

A szemlélyről egyébként itt is úgy beszélhetünk, mint metafizikailag primordiális lényről és lényegről és azért mondom azt, hogy itt is, mert háza, letterletetek esetében a szemlély szintén úgy foglal helyet, mint aki az egész megalapozása és akin az egész tovább alapszik. Persze, hogy ezt úgy elfogadhassuk, a szemlélyt, mint olyant meg kell tisztátanunk az összes rátapadt tövkepzettül, fogalomtúl, amelyek a ltkorrupció elrehaladtával elfedtek, elborították igazi értelmét nemcsak, mint szándék, hanem azt ezt megtestesítő emberi lénynek is. Láthatjuk, hogy egyre több metafizikai átvilágítás igényel a szándék fel-tett, szándék, gondolat, szemlély, lény, lényeg, ltkorrupció, alapé-, máris ott tartunk tehát, hogy ennek a háznak egyik alaprendeltetését, a gondolatok univerzális szellem szerinti rendezését megkezdte. Vegyük elzárnyozást a ltkorrupció, amely jelentésének feltárása nélkül egy tapodtat sem fogunk elzárnyozni.

Vagyis annak megértése nélkül, hogy a történeti ember, és itt beleérttem saját magunkat is, a gondolatnak, szándék és tettnek sajátosan szándékot állapotban, megomlott egységi állapotban, amelyből zavar, sőt társ, betegség, értelmetlenség számára folyamatosan és itt van az a hely, ahol a hatos ház lényegét abban ragadhatjuk meg, hogy ez az az letterlet, ahol az elzárnyozott egység bomlás helyre kell álltanunk, vagyis a szándékot elzárnyozni.

realizálnunk kell az egységet. Aki azt gondolja, hogy mindez Á-gy, ahogy van, jÁ³ van, soha nem volt másként, mindez, amiben Á³lÁ^{1/4}nk Á³s ami bennÁ^{1/4}nk Á³l, nem májs, mint maga a fejlődés, nem Árt, ha kissé Á³t vizsgájlja magában Á³s maga kÁ^{1/4}l az Á³llapotokat, mert abban ugyan igaza van, hogy az egyetemes lÁ³tezÁ³s teljes egÁ³szÁ³ben Á³s Á³llandÁ³an jelen van Á³s jelen van a legfelsőbb idill Á³llapota is, de amit realizáltunk, helyesen mondva, amit derealizáltunk, azt nem nevezhetjük fejlődésnek Á³s nem Á³lláthatjuk, hogy az mindig is Á³gy volt, van Á³s lesz. Maga a lÁ³tkorrupciÁ³ lÁ³trejÁ³ttÁ³vel kapcsolatban tÁ³bb formát Á³ltÁ³tt magyarÁ³zat, Á³rtelmezÁ³s van Á³s ez a tÁ³ma talán egy egÁ³sz kÁ^{1/4}lÁ³n elÁ³madÁ³st vagy má³g inkább egy elÁ³madÁ³s-sorozatot igényelne, itt azonban csak azokat a vonatkozÁ³sait emelem ki a lÁ³tkorrupciÁ³nak, ami a hatos ház kifejtése igényel. ElÁ³ggÁ³ benne vagyunk a pÁ³cban, mert a hatos ház kifejtése Á³ppen hogy az egÁ³sz lÁ³tkorrupciÁ³ problematikájÁ³t aktuálissÁ³ teszi, beleértve a korrupciÁ³ keletkezésÁ³re vonatkozÁ³ metafizikai alapgondolatokat is.

Azt mondom, hogy jÁ³ megÁ³rtsÁ³ az Á³letrend, szolgálat Á³s egységmegvalósÁ³s-tÁ³s lÁ³nyegÁ³t a hatos ház kapcsán, elÁ³szÁ³r koncentráljunk Á³berén a lÁ³tkorrupciÁ³ tÁ³nyÁ³nek Á³tvilÁ³gÁ³-tÁ³sÁ³ra. Emléttém már Á³s most csak ismétlem, hogy ennek a szÁ³mÁ³-tÁ³sbÁ³l valÁ³ kÁ³nyelmÁ³ kihagyÁ³sa a lÁ³nyeg mellett valÁ³ Á³res elsÁ³-klÁ³st vonja maga utÁ³n. Nem arrÁ³ van szÁ³, hogy folyamatos, pszichológiai vagy vallásos Á³rtelemben vett bÁ³ntudatban kell Á³lnÁ³nk, lehetÁ³leg permanens fÁ³lelemben, valami Á³rthetetlen, homályos zavartÁ³ megszÁ³lltan, hanem arrÁ³, hogy megszokott Á³letÁ³nk minden mozzanatÁ³ban, ami már fel sem tá³nik nekÁ³nk, ott vannak valamilyen formában, alakzatban az Á³skorrupciÁ³ nyomai. E nyomokat nem Á³gy kell Á³rteni, mint valami keményebb tá³rgy pusztá lenyomatÁ³t egy puhább kÁ³zegben, hanem Á³gy, mint aktÁ³-v, hatÁ³sukat jelenleg is kifejtő egységgrombolÁ³ zavarokat az ember Á³sszes lÁ³tezÁ³si nÁ³-vÁ³in, a szellemben Á³gy, mint a lÁ³lekben Á³s a testben. Hogy honnan ered mindez? Minden megbá³-zhatÁ³ metafizikai gondolkozÁ³, akik az emberiségg egyetemes szellemi hagyományÁ³ merÁ³-tettek, megegyezik abban, hogy a korrupciÁ³ eredetÁ³t a kezdetek kezdetÁ³re kell tenni Á³s itt most csak Hamvas Béla Mária SzÁ³trÁ³ra hÁ³-vatkozni, amelybÁ³l egy Á³rtelmÁ³en vilÁ³gossÁ³ vÁ³lik, hogy a lÁ³tezÁ³snek a legmÁ³lyebb pontjÁ³n, vagyis az Á³sszes megnyÁ³-lvÁ³nulÁ³s forrás helyÁ³n van a lÁ³trontÁ³s forrás is.

TÁ³bb kÁ³p van, amely ennek a korrupciÁ³nak a keletkezésÁ³t tá³rja elÁ³nk, pÁ³ldÁ³ul, hogy kezdetben a teremtés mellett volt egy egyetlen sÁ³ttÁ³t pont, amellyel a teremtés azonos-totta magát, de van egy olyan is, hogy eredetileg az ember, aki mikrotheozkÁ³t a teremtett vilÁ³g ura volt, megkÁ³-vÁ³nta az IstentÁ³l azt a kÁ³pessÁ³get, hogy a sÁ³ttÁ³t erÁ³ket szeretettÁ³ alak-tsa Á³t Á³s megkÁ³-sÁ³relte ezt a má³veletet vÁ³grehajtani. A sÁ³ttÁ³t erÁ³ket azonban nem bÁ³-rta Á³talak-tani szeretettÁ³ Á³s az embert a sÁ³ttÁ³t erÁ³ket elbor-tottÁ³k Á³s a má³lybe rá³ntottÁ³k. Az ember Á³-gy lezuhant eredeti lÁ³tezÁ³si Á³llapotÁ³bÁ³l Á³s zuhanÁ³sa kÁ³zben magÁ³val rá³ntotta az egÁ³sz természetet. MindkÁ³t kÁ³p, de fÁ³leg az utÁ³bbi elÁ³ggÁ³ szemléletes ahhoz, hogy a korrupciÁ³ keletkezésÁ³re Á³l, má³g inkább jelenlÁ³tÁ³re Á³l tá³jÁ³koztasson bennÁ³nk. Mindezt csak azÁ³rt mondom, hogyha valakit nagyon Á³rdekel, hogy az annyit emlegetett korrupciÁ³ hogyan Á³s mikor keletkezett, vÁ³laszokat ugyan talál a metafizikai irodalomban, de mindenkÁ³pp azt fogja talÁ³lni, hogy itt nem a kronológia vagy a keletkezésÁ³ kÁ³lmÁ³nyek a legfontosabbak, hanem a lÁ³t alapjaiban jelenlÁ³vÁ³ sÁ³ttÁ³t pont, vagy rÁ³sz, amit korrupciÁ³nak nevezÁ³nk.

AmiÁ³rt ennyit fejtegettem a korrupciÁ³t, mindezt azÁ³rt tettem, hogy vÁ³gre rá³ tudjak tá³rtani a hatos ház rendeltetésÁ³re, vagyis az ember feladatÁ³ra, amit a hatos ház jelez.

A hatos ház vÁ³gsÁ³ Á³rtelmÁ³ben Á³gy hatÁ³roznÁ³m meg, hogy ez az Á³letterÁ³let, amely a szemÁ³ly szakrÁ³lis szolgálatÁ³t jelenti, a szakrÁ³lis szolgálatÁ³t, amely Á³lta a szemÁ³ly a mindennapi Á³letet Á³sszekÁ³ti az egyetemes lÁ³tezÁ³ssel Á³s annak Á³rtÁ³ rendjÁ³vel, megvalósÁ³-tva ezÁ³lta az Á³rtelmet, az idillt Á³s a tulajdonkÁ³ppeni hiteles egységet. Ahol ma

jelenleg tartunk, ott nemcsak azt kell figyelembe venni, hogy az Őrtelmetlen, zilált, széteső dűhűng hajsza, amit az emberiség csinál, egyre sebezőbb körben terjed el, hanem arra is kell figyelni, hogy magának ennek a romboló tevékenységnek az intenzitása, tehát nemcsak elterjedése, fokozódik, hanem. Miből következik ez? Ha azt mondom, hogy abból a mentalitásból ered mindez, amivel az ember töves fogalmakra építi a látezésben való teendőt, akkor még nem Őrnem el a végső ájtvilág-tájs. Nem Őrnem el, mivel a végső ájtvilág-tájsa ennek a mentális magatartáson is tölmutat Ős erre a kösűbbiekben törek rá.

Előbb még szembe kell néznünk mindazzal a tettszerű, gondolatszerű megnyilvánulással, amit az ember gyakorol, a szűban, mint olyanban levő zavarokról is beszélve, melyek a korrupció nemhogy feloldanak, hanem Őppen a felmorzsolás felé vezetnek. A hatos ház a szű, a gondolat megvalósításának háza is, Őgy aki azt mondja, hogy itt ez az a hely, ahol az elmélet gyakorlatba áltetjük, igazán lehet adni neki. Persze, hogy milyen az az elmélet, szellemi tartalmait illetően, amely a gyakorlatba áltetése véj, mindig is megvizsgálható. Alapörtelmezésként azt mondtam, hogy a hatos házban tevékenység által az ember Ősszekíti mindennapi Őletét az egyetemes lóttel. Ezt az alapállást fenntartom Ős ha máj igen, akkor májris fontossá vjlik az, hogy az egyetemes lótrűl valamiféle ismerete legyen az embernek, amennyiben mindennapi Őletét, tetteit, gondolatait, szavait Ősse akarja kapcsolni, egyesíteni akarja ezzel. Ez lenne az, amit orientációnak, helyesebben univerzális orientációnak nevezünk, ez az egyetemes lótezésűl való hiteles tudás megszerzése. A hatos házban a kultusz házának is nevezik, vagyis máj olyan rendelkezésre álló szellemi gyakorlatok mindennapos elvégzését, amelyek ráhangolják az embert az univerzális szellemre. Amennyiben a szellemet kihagyjuk a folyamatból, akkor keletkezik az, hogy a kultusz kölsűségei megmaradnak ugyan, de a lónyeg hiányzik belőle, áres, Őrtelmetlen, sőt Őt aktussá vjlik. Amennyiben ugyanez a tövedés következik be az egyetemes tájkozás, az univerzális orientáció illetően, akkor jelentkezik az, hogy ez a tulajdonképpen megismerési folyamat egy töves alapokon nyugvó kutatási tönykedésű csűkevényesedik, amelyeknek Őgynevezett eredményeiből az ember még nagyobb tövedésű állapotba Őrkezik el. Mondanom sem kell, hogy itt a tudomány, még inkább szcientista hozzáállású, azaz nem-hozzáállású beszélők, ahogy az említett viszonyulnak a hiteles lótezésű alapismereteihez. Az embernek, mint tudatra Őbredt anyagra, mint nagy, félig automatikus, félig akarattal rendelkező biomechanizmusról szólanak tan-tájsai bűven elegendőek ahhoz, hogy senki se vegye komolyan, még az sem, aki igen nagy hűvel beszél róla, mivel nem tud májst mondani. Tudomány lehet helytálló, amíg a maga alapján nyugvó technikai világot tartja, lehet helytálló, amíg az ember bizonyos fizikálisabb, vagy bio-fizikálisabb vonatkozású adásúmot, ellenben az egész embert csak tudományosan megörteni nem lehet, mert az egész emberi lóny kimondottan-kimondhatatlanul tölő a tudomány határain. A hatos házhoz tartozó egyik tövközetet májris lepleztük, nevezetesen azt a komolytalan magatartást, hogy azokkal a tudomány kutatókkal Ős eszkűzűkkel, amelyekkel az ember Ős világa Őgynevezett titkait tájrik fel manapság, még akkor sem fogunk semmi lónyegeset megtudni, ha az ezzel kapcsolatos eredmény-beszámoló könyvtár-kolosszusokká nűnek. Felhalmozott rőszismeretek halmaza lesz, hajmeresztő következéssel, semmi több. Erre rájűtt az emberiség, köllőben nem alakult volna ki a pszichológia, aki az embert, mint pszichológiai lónyt akarta megörteni, kezdetben bűtortalanabban, nehogy a tudomány meggaragódjon, tartotta magát ahhoz, hogy a specifikusan kifejlett Ős egyre csak fejlődő emberi agy termeli ki a pszichikus jelenségeket, kösűbb aztán bűtorságot kapott Ős bevetette magát a tudattalan feltárásának kalandjaiba. Itt azonban sajűt magamat is ki kell javítanom, mert előbb a tudományról Őgy beszéltem, mint megismerési, tájkozási eszkűzűl, még akkor is, ha töves alapokkal dolgozik, Ős mindezt most azzal helyesbítetem, hogy valóban a tudomány Ős a rőszben abból kinűtt pszichológia is tulajdonképpen nem megismerési eszkűzűk, hanem hatalomgyakorlási eszkűzűk. A

kÁ¼lÁ¼nbsÁ¼g lÁ¼nyeges, mert megismerÁ¼srÁ¼l itt mÁ¼r szÁ¼³ nincs, csak arrÁ¼³l, hogy melyek azok a sÁ¼mÁ¼k, gondolati alapkÁ¼pletek, amelyek praktikÁ¼ja folytÁ¼n hatalmam alÁ¼ tudom vonni hatalmi ambÁ¼-ciÁ¼³m tÁ¼rgyÁ¼t, legyen az termÁ¼szet, ember, bÁ¼rmi, bÁ¼rki. TulajdonkÁ¼ppen korrupt megismerÁ¼si erÁ¼feszÁ¼-tÁ¼sek sora, amelyben azt kutatom, hogy amit igazÁ¼n megismerni nem tudok, mÁ¼gis Á¼rdekem, kontrollom, irÁ¼nyÁ¼-tÁ¼som alÁ¼ tudjam vonni, lehetÁ¼leg Á¼gy, hogy maximÁ¼lis hasznomra legyen. A dolog, a mÁ¼sik ember, a termÁ¼szet, bÁ¼r egyiket sem tudtam lÁ¼nyegÁ¼ben megÁ¼rteni, de mivel Á¼gy lÁ¼tom, hogy lÁ¼tem fÁ¼¼gg ezek lÁ¼tÁ¼tÁ¼l, Á¼gy kell tennem, hogy mindezek az Á¼ltalam maximÁ¼lisan kontrollÁ¼lhatÁ¼³ mÁ¼³don szolgÁ¼ljanak engemet, vagyis lÁ¼tezÁ¼semet feltÁ¼tlenÁ¼¼l biztosÁ¼-tsÁ¼k. Mivel tudom, hacsak nem akarok magamnak is hazudni, hogy egÁ¼sz lÁ¼nyegÁ¼ben nem ismerem sem az embert, sem a dologi vilÁ¼got, sem a termÁ¼szetet, de Á¼gy hiszem- persze tÁ¼vesen - hogy lÁ¼temet ezek biztosÁ¼-tjÁ¼k vagy nem Á¼s mivel a nem ismert rÁ¼szbe akÁ¼r az is beletartozhat, hogy Á¼ppen nem az Á¼n lÁ¼tfenntartÁ¼somat szolgÁ¼ljni akarÁ¼³ tendenciÁ¼k bÁ¼jnak meg itt, a legjobb az, ha megkeresem azt a kizÁ¼rÁ¼³lagos formulÁ¼t, melyet alkalmazvÁ¼n feltÁ¼tlen szolgÁ¼latomra kÁ¼¶telezhetek embert, termÁ¼szetet, bÁ¼rmit. NagyjÁ¼bÁ¼³ ez lenne a hatalmi Á¼llÁ¼sra valÁ¼³ helyezkedÁ¼s alapgondolkodÁ¼sa Á¼s alapÁ¼rzÁ¼¼lete, vagyis a tÁ¼vesen Á¼rtelmezett megismerÁ¼sen keresztÁ¼¼l, a lefokozott, elÁ¼gtelen ismeret Á¼s lÁ¼tÁ¼s sÁ¼¶tÁ¼t Á¼llapotaiban kialakulÁ¼³ hajlam, hogy mindazt, amit nem Á¼rtettem meg, lÁ¼tem szolgÁ¼latÁ¼ra kÁ¼¶telezzem el. Ez lenne ennek az alaptÁ¼vedÁ¼snek az egyik mÁ¼³dosulata. De vannak mÁ¼s mÁ¼³dosulatok is, amikor az ember tovÁ¼bbviszi a korrupt gondolatot, anÁ¼lkÁ¼¼l, hogy Á¼tvilÁ¼gÁ¼-tnÁ¼ azt, Á¼s felmerÁ¼¼l benne annak a lehetÁ¼sÁ¼ge, hogy a lÁ¼tezÁ¼sben levÁ¼, Á¼ltala lÁ¼nyegÁ¼ben nem ismert lÁ¼tezÁ¼uk esetleg nem-e tartalmaznak olyan tendenciÁ¼kat, amelyek nemhogy nem a szolgÁ¼latÁ¼ra vannak, hanem egyenesen az Á¼ lÁ¼te ellen fordulnak. Arra nem is gondolva, hogy az ilyen Á¼tvilÁ¼gÁ¼-tatlan gondolatok elÁ¼szeretettel fogannak meg az elhanyagolt centrÁ¼lis vilÁ¼glÁ¼tÁ¼sÁ¼ban, imaginÁ¼ciÁ¼³jÁ¼ban, kezdi belelÁ¼jni ezeket a kÁ¼pzel veszÁ¼lyeket a vilÁ¼gba, termÁ¼szetbe, mÁ¼s emberbe, mÁ¼s emberek nÁ¼zeteibe Á¼tvetÁ¼-tve, mindenhovÁ¼, ahovÁ¼ csak nÁ¼z. Arra, persze, mÁ¼g kevÁ¼sbÁ¼ gondol, hogy az emlÁ¼-tett centrÁ¼lis vilÁ¼glÁ¼tÁ¼si hely, az imaginÁ¼ciÁ¼³ nemcsak lÁ¼t, hanem teremt is, vagyis az Á¼ltala lÁ¼tött kÁ¼peket megteremti, megvalÁ¼sÁ¼-tja. Akkor meg elmegy megkeresni lÁ¼te ellensÁ¼geit Á¼s meg is talÁ¼lja a baktÁ¼riumokban, sugÁ¼rzÁ¼sokban, fÁ¼¼ben, fÁ¼ban, gÁ¼nekben, bÁ¼rhol ahol a korrupt keresgetÁ¼s hipotetikus mentÁ¼lis impulzusa vezÁ¼reli. KÁ¼¶zben persze azt sem veszi Á¼szre, hogy bÁ¼r valamikor szolgÁ¼latra akart kÁ¼nyszerÁ¼-teni mindent Á¼s mindenkit, most Á¼ lett korrupt imaginÁ¼ciÁ¼³ja beteges rÁ¼¶geszmÁ¼inek kiszolgÁ¼lÁ¼³ja Á¼s kiszolgÁ¼ltatottja, mÁ¼g akkor is ha ezeknek a fixa ideÁ¼jknak tudomÁ¼nyos rangot tulajdonÁ¼-t.

MegnÁ¼zhetjÁ¼¼k a tÁ¼¶rtÁ¼nelem kÁ¼¶zelmÁ¼ltjÁ¼ban, hogy a termÁ¼szetbÁ¼l nyert, szÁ¼munkra nÁ¼lkÁ¼¼lÁ¼zhetetlenek vÁ¼lt anyagoknak a kiszipolyozÁ¼sa hogyan zajlott le Á¼s azt is megnÁ¼zhetjÁ¼¼k, hogy hovÁ¼ Á¼rkeztÁ¼¼nk el ma, amikor, ha a termÁ¼szet kirablÁ¼sÁ¼t a globÁ¼lis jelzÁ¼vel lÁ¼tom el, mÁ¼r csak elcsÁ¼pelt, kikoptatott szavat mondok. Azt mondja a hagyomÁ¼ny, hogy az ember vagy a termÁ¼szet apja vagy a termÁ¼szet kirablÁ¼³ja. Az elÁ¼madÁ¼s elejÁ¼n Á¼thaladtunk egy olyan kÁ¼pen, hogy az ember eredeti Á¼llapotÁ¼ban a teremtett vilÁ¼g ura volt (pontosabban az kellene legyen, mert ez a helye az egyetemes lÁ¼tvÁ¼-ziÁ¼³ban), Á¼gy is mondhatjuk apja, mert azt Á¼llandÁ¼³an Á¼¶ssze tudta kÁ¼¶ttni uralma szolgÁ¼latÁ¼val Á¼s szolgÁ¼lata uralmÁ¼val az univerzÁ¼lis szellemmel Á¼s lÁ¼ttel. EbbÁ¼l az Á¼llapotbÁ¼³l lezuhant, magÁ¼val rÁ¼ntotta a termÁ¼szetet is Á¼s most itt van a lezuhanÁ¼s sÁ¼¶tÁ¼tsÁ¼gÁ¼ben, ahol az uralmat Á¼¶sszetÁ¼veszti a hatalommal Á¼s korrupt (egyoldalÁ¼³) lÁ¼tÁ¼nek megmentÁ¼si lehetÁ¼sÁ¼gÁ¼t abban lÁ¼tja, ha a termÁ¼szetet a maga szolgÁ¼latÁ¼ra kÁ¼nyszerÁ¼-ti. Persze, nem csak a termÁ¼szetet. Az emberi kÁ¼¶zÁ¼¶ssÁ¼g, mint olyan, ugyancsak ebbÁ¼l a tÁ¼vedÁ¼sbÁ¼l tÁ¼plÁ¼lkozÁ¼³ hajlamokkal van Á¼titatva Á¼s rosszul Á¼rtelmezett egymÁ¼sra utaltsÁ¼gunk kapcsÁ¼n jÁ¼¶n egymÁ¼s kifosztÁ¼sa, dÁ¼monias kiszipolyozÁ¼sa, elnyomÁ¼sa, egyik embernek a mÁ¼sikat infernÁ¼lis Á¼llapotokban valÁ¼³ tartÁ¼si kÁ¼nyszere, vÁ¼gÁ¼¼l Á¼s remÁ¼nytelenÁ¼¼l, sajÁ¼t magunknak sajÁ¼t magunk Á¼ltali bezÁ¼rÁ¼sa infernÁ¼lis Á¼llapotokba-

főelem, látható valóság, az aggodalmas, az aggodalmasban megengedni azt, hogy olyant tenni vagy gondolni, ami látnyánket magunkba beszennyezi, ezt elrejtene, vagy olyan magyarázatot hazudni bele, ami legalább megv a végsgeszeroppanst.

Kérelmezés ez a mai társadalmi apparátusok kialakulási mechanizmusa is, mechanizmusa éppen azért, mert a látható a korrupcióval társul a korrupcióval gondolatval gondol ember az egész fogja fel, mint mechanizmus, mint egy nagy apparátus, ugyanis ez az utolsó menedzser, amelyben, ha ugyan mindig nem is tud irányítani, a dolgokat kontroll alatt tartva, de amelyben úgy tenni neki, hogy jellemezni tud valamelyest. Az, hogy mennyire jellemezni lehet jellemezni ebben az apparátusban, jellemezni lehet tapasztalni, amikor például egy ember egynevezett egészszégyi problémáira az orvostudományt végző megoldást s egy elmegy az egészszégyi apparátus végzőnek labirintikus folyosóit járni, ahol a biztosított testvérapparátus által lefektetett rendszabályok soha egyet nem érni látszó betartással valóg eljuthat a medicina elvátottjához, aki problémáit járja, tudományosan hiteles-tett blöffben kávé semmi látnyegesen nem tud mondani, végző elkeseredetten, haragosan, kótságesetten ott kell hagyni az egészszégyet. Persze nem érte, hogy a betegséggel, mint olyan nem érthet meg a medicina által felállított paraméterekkel. A betegséggel, mint jelenséggel, mint állapot kiné a medicina keretei között a végző nem kell feltétlenül megharagudni sem az orvosra, sem a rendszerre, mert az orvos a medicina tudományát szisztematikusan, azaz apparatikusán begyakorolva nem is tehet egyebet általában, mint azt "en plussz egyszer" elismételni, a rendszert meg nem lehet feleltességre vonni, mivel személtelen, az végző is nem más, mint egyetemes emberi alapállásunk hiányában kópzásútt szívevény.

Ahhoz, hogy a Szász erásterével megfelelőben állás letterlet, az asztrológiai hatos ház által jelzett feladatainkat el tudjuk kezdeni, meg kell tanuljunk az egyetemes szellemben való gondolkodást. A hatos ház ázzenete feladatainkra vonatkozóan az, hogy az előbb valamelyest ismertett korrupció labirintust felszámoljuk az egyetemes rendeltetésünk szerint állj meg mindennapjainkat, vagyis úgy tudjunk gondolkodni, szólni, tenni a mindennapokban, a málandában, hogy azt egészebe kapcsoljuk az egyetemessel, az állással. Megtört látnyánket s az általunk lerombolt természetet, a fizikai egészszégyünk elsődlegesen beleértve, alaktsuk át arra alkalmassá, hogy az egyetemes látható, az egésze szolgálatra alkalmassá váljon. Azért mondtam kijavítás helyett általalast meg tört látnyánket illetően, mert ez kázelebb visz a transz-szubsztanciációhoz, amelyre nemsokra lesz szó. Azt a szellemet, ami ebben nemhogy segít, hanem alapnak számíthat, az igazi metafizikán keresztül, tábbek kázzátt a hagyományokból kapjuk meg, mert itt találhat ember látnyre az egyetemes látható vonatkozó teljes ismeret, amellyel nem rendelkeznek sem tudomány, sem vallás, sem pedig az ójonnan megjelent, a hagyományok tanításait félreértelmező pszeudoezotrikus tanok. A metafizikát nem kell észvesztetni csak a hagyományokra korlátozó ismerettel. Az igazi metafizika tud arról is, az érdekes módon maga a hagyomány is tud az apokaliptikus, történeti korról az egésze megvalósulásának korára, a szabad személt az egyház megvalósulásának állapotára. Mindkettő, amennyiben tud mindezekről, mégis miben kálálbanzik? Nos, a látható látnyégnek látszása van szó, mind a metafizika, mind a hagyományok esetében. Ami a kálánbség, hogy maga a hagyomány embernek kiindulási az megörökségi állapotai másak voltak, ami a Hamvas Bálának a hagyományok aritmológiai jellemeire a rászabban ellenőrzéshez, látszó a definitív számértelmezésnél. Most, az apokaliptikus kor végkifejletében, amikor már jelenvalóan valót a szabad személt az egyház korának kárdése, természetesen más a kiindulási az a megörökségi állapot, tehát más az alparitmológia, ami szintén az ugyanott, ahol az előbb említettem, leellenőrzéshez. Ilyen módon van kálánbség hagyomány az metafizika kázzátt az azért kell figyelembe venni, hogy tudjunk, hogy a hagyomány valamivel kapcsolatos gondolata nem pontosan felel meg annak, amit mi ugyanerről gondolunk az nem is lehet azt

Ágy megvalósítási-tani, ahogy mi végül is, hogy Ájuk gondolták, ugyanis akkor még Áolt az egyetemes nyelv, most pedig szűmöt kell vetni Ánk a nemzeti nyelvek fogalom-jellegével, amelyek köptartalma lefokozottabb Ás fogalmi korlátozottsága annál nagyobb. Az igazi metafizika Ártelme, hogy az ilyen Ártési lehetőségeket eloszlassa Ás még ebben is kálÁnbÁzik a tulajdonképpeni Ártelemben vett hagyományt, mert a hagyományban annyira kinyilatkoztatás szerényen világos Ás egy Ártelmű volt az egész a hagyomány embernek számára, hogy a Árté, mint lehetőségek nem látezt. Ma látezik ez a lehetőségek s a metafizika szerepe, hogy a Árté st lányeges kördÁsekben Ás vÁlaszokban Ás megállapításokban ne kÁvessÁk el. Azt a Árté st se kÁvessÁk el, hogy abban a hitben tartjuk magunkat, hogy a hagyomány korlát kell nekünk visszaállítani, mert tudjuk pontosan a legmegbízhatóbb gondolkozók nyomán, hogy a szabad személyt kell megvalósítanunk, mivel a szabad személy nélkül az egyház, vagy Isten országga nem valósíthat meg. Az egyetemes látezt Ás az egyetemes ember a hagyomány korlátban is az volt, mint ma, a Árté neti kor végén, csak hogy a hagyomány erre vonatkozó ismeretei megbízhatóak, a Árté net meg megbízhatatlanok. A hagyományok ismertek az egyetemes látezt Ás az embert, ezek egységes Át, a Árté net embernek maximum silány fogalmi vannak minderről. Tehát, ilyen Ártelemben kell a hagyományokhoz fordulni, hogy az Általa adott nélkül Ázhetetlen tudást megszerezzük Ás személynkbe integráljuk, amely feladatunk megvalósításához szükséges. Ettől kezdve már a személyes ÁbersÁgÁnk Ál fÁgg, vagyis metafizikai ÁrzÁkenysÁgÁnk Ál, hogy lányegÁben mit tudunk realizálni vagy sem. Paradox módon a hagyomány erről is tud, vagyis arról, hogy a beavatott bár rendelkezve Án az illető tudással, látfontosság dÁntÁ helyzetekben Ágis az számára, hogy az adott tudást is felhasználva milyen ÁbersÁgi szÁnvonalat tudott személyesen megvalósítani. Ilyen módon az a kálÁnbÁg, amit megtettem metafizika Ás hagyomány kÁzÁtt csak arra jár, hogy hagyományokból ÁnkÁnyesen kiragadott gondolatokat ne tévesszük Ássze a metafizikával Ás a metafizika meghatározását ne korlátozzuk csupán hagyományismeretre, egy Általán, ne tegyünk olyan fogalmi meghatározási kÁ-sÁrleteket amelyek a metafizikát ÁnkÁnyesen Ás ÁncÁlÁn korlátok kÁzÁ szorítják, mint tant, gondolkodást, nem is beszélve filozófiájáról s Ágy tovább. Ha Ágis meghatározásra vÁgyunk, mert ez nélkül fogalomigényünk hiányt szenved, legyen elég a Hamvas Által tett meghatározás, hogy az ÁbersÁg a lálek metafizikai ÁrzÁkenysÁge, Ágy tehát a metafizika tulajdonképpen az ÁbersÁg, a lálek látszi kÁpessÁge, az egyetemes látezt Ás egységes Áben valós legtisztább tudatossággal megvalósulÁ integrÁciÁ, az egységes látsa Ás realizÁciÁja.

Nagyjából ezek a metafizikai alapok, amelyek kellenek, ahhoz, hogy az embernek fogalma legyen arról, hogy mit is kell mindennapi ÁletÁvel tennie. Mindenképpen, az egyetemes ember, az univerzális személy megvalósulásának szolgálatba kell állítania mindennapi ÁletÁt, mert mint mondtam az egyház, vagy Isten országga, vagy az igazak kÁzÁssÁge nem tud megvalósulni a személy nélkül, a személy szÁt igazi, tehát a lefokozott emberi egy ÁntÁl Álesen megkálÁnbÁztetett ÁrtelmÁben vÁve. Ágy is, Ágy is az ember valaminek szolgálatba állít-tja magát, mivel lány Ánek lányegÁbÁl adÁdÁn olyan látezt Ási Állapotban van jelen, hogy a szellemi világban potenciálisan láteztÁ tartalmakat realizál, tehát Ágy is-Ágy is kÁzvet-t bizonyos látezt Ási szÁnvonalak vagy ha jobban tetszik szÁrÁk kÁzÁtt. A probléma az, amikor a lefokozott ÁbersÁgÁ ember olyan szellemi tartalmaknak szolgálatba állít-tja magát, amelyek a korrupció Ánt fakadnak Ás amelyek a korrupció Át fokozzák. Láttuk már azt is, hogy ha az ember látmegmentÁsi kÁnyserkÁpzetek rabja lesz, mert Ágy látsa lefokozott ÁbersÁgÁben, hogy látezt Á bizonyos tányezÁjuk sodorják veszÁlybe Ás Ágy mentÁsi stratÁgiÁkat kohol, akkor ezeknek, mint szellemi Állalatoknak lesz a kiszolgálÁja, ez a korrupció szellemi kÁpzdÁny lesz az Á vezetÁ hatalma, irányítÁja, ugyanis bármilyen esetben mindig a szellem az, ami irányít-t

Lásd, például a történet során bizonyos ideológiák formájában folyamatosan fel-fel bukkan a korrump szellemet, amelyről amikor kiderült igazi mibenlőte, akkora már az emberek esetleg halomra gyilkolták egymást. Egyedül, a szörnyű tetteket állítólag az ideológiákban börtört infernalis szellem volt az ezekért egyedül felelős lény maga az ember, aki lecsökkent szellemi őberséggel nem ismerte fel az ögynevezett dőmont. Annyit fogott fel a kába ember, hogy megjelent az illető eszme, olyan módon, hogy megjelenősi kárrálmányei indokolták magát az eszme infernalis sugallatát arra vonatkozóan, hogy mit kell ilyen helyzetben tenni, ezután már nem volt más hátra, mit vakon gyilkolni, vagy meggyilkoltnak lenni. Aztán az eszme lelepleződött, mint aktív szellemi hatalom elnyesztett a semmiben, de a visszavonhatatlan kávetkezményekkel ott maradt az ember az csak annyit őrzött vagy tudott, hogy egy fokozattal korruptabb lett. Persze, mindig is, az ilyen korrump ideológiák kázzvető-tőre az ögynevezett sőtő hatalmak kaptak kázzvető-tő embert já szónokok formájában, akiket a csökkent szemöllyisgtdatő emberek tőmeggő verődvé lelkesedve hallgattak, mert a pszeudosz bődő-tőan csalogatő gondolatainak szentimentálishan bedőltek.

Mindezt miőt mondtam el? Mert, ha megvizsgáljuk őn magunkat az egősz világot, akkor a korrupciő kávetkezőben hatalomra kapott sőtő szellemi erőük jelenlőte ő aktivitásait tudásul vehetjük ő most itt nincs sző valami spiritiszta őrelemben vett alvilági őnyek által megtestesőtt gonosz szellemről, mert ezt őlsőgosan ő főslegesesen misztifikálnő mondanivalőm őnyegőte. Elsősorban utalnő azonban magábő a lefokozott őberséggő emberből kiinduló szellemi eltővelyedőre, aki őppen saját maga őllő-totta szellemi korlátai kázzőtt szenvedve szenzáciőkőnt őlnő meg esetleg egy asztrállőra felbukkanásait is, mindjőrt rohanva a találkozás őnyővel, mint bizonyő-tőkkal, hogy őgy-e mondtam őn, hogy nem vagyunk egyedül ebben a világőben. A hagyományok ilyen alacsonyabb spirituális világban lőtező őnyekrő tudtak ő annőlkő, hogy egy pillanatra is szem elő tővessők saját rendeltőőket, őgy tudjuk tudásul venni ezeknek a őnyeknek a lőtezőőte, hogy azok lőtezőőben elfoglalt helyővel ő spirituális őrtelmővel tisztőban voltak ő semmikőpp nem jőhetett őre olyan, hogy ezek ilyen-olyan őlalakatok formájában be tudjanak tolni az ember gondolataiba ő őtvegyő az irőnyő-tőst, már csak azőrt sem, mert tisztőban voltak azzal, hogy csakis a lefokozott őberséggő, a valőtlansőgban rőszlegesesen elmerőlt ember kezd előteremteni ilyen őnyeknek tőnő, vagy inkább gondolati-őrzelmi impulzusoknak megfelelő pszeudoszokat, amelyek ha irőnyő-tani kezdik az embert, az a sőtőtsőgben vőgleg elmerő. Vagyis tudja a hagyomány azt, hogy lőteznek ilyen nem-lőtező, avagy a lőtezőst derealizáló, dőmonoknak is nevezett őnyek, tulajdonkőppen nem-lőnyek, amelyek egyes-egyedő az ember imaginációjő keresztlő fejthetik ki korrump hatőssukat, de csak akkor, ha az ember ezt hagyja. Az ilyen őnyek az őrelemtől, az ige szavőtlő, a logosztő teljesen szőtoszlanak, eltőnnek, megszőnnek lőtezni. Minderre azőrt őrtém ki, mert a hatos ház disszharmőnikus vonőssai kázző nemcsak az tartozik, hogy az ember tudományos nőzeteken kő-vő egyebet elfogadni nem hajlandő, hanem ide tartozik a mősik vőglet, a babonő, a spiritiszta, a misztifikáciőkban izoláló dő ember is, aki hajlamos az obszkőrus misztifikáciőkban odőig menni, hogy emellett mőg a tudomány kőzlősei is felszabadő-tőnak hathatnak.

Ma, amikor őjtjuk a hatos házra jellemző ősszes ővedősi lehetősőgek őnyegőte, ős egy kis őberséggel belőthatjuk azt, hogy ezek kávetkezőbeni belőthatatlanok más elhatározásra nem is juthatunk, minthogy vőgre egyszersmind tisztőba kerőljőnk az emberi őnnyel, hogy ki az ős hogy mi a feladata, mi az őletőnek az őrtelme. Mindezt megtudjuk a hagyományokból, ezen belől az őltalam egyik legobban ismert asztrolőgiai hagyományrendszerből. A hagyomány az embernek visszaadja őn magő, tehát világosan helyreállő-tja a kőpet saját magőrlő, az egyetemes ember őuskőpőte ős tudjuk, hogy amennyiben sikerő az a kőpet őletkőpzetőnk,

imaginánciánk kárpontjába helyezni, az fog megvalósulni. Ez, mondjuk, nemcsak kimondottan hatos házhoz taroz feladat, de amit itt tehetünk az az, hogy mindennapjainkat olyan gondolatok alapján rendezzük át, amely a kettő metafizikai hangoltságot folyamatosan lehetővé teszi a magasabb feladatoknak való elkövetel szempontjából. Itt jelenk a dolog, amire előbbieken utalást tettem a megjegyzéssel, hogy a kettő sorban még ki fogok térni ezekre. Egyik a transzszubsztanciáció volt, amely átlenyegelési jelölést jelent, a másik pedig az, amikor még az elején kijelentettem, hogy az ember korrupciója a mentális magatartás korrupcióján is tüntet, mint eredet. Ez a kettő összefüggés olyan vonatkozásban, hogy az ember nem jelenlegi korrupció helyzetének a foltozgatásán, kijavításán kell kezdje a műveleteit, hanem az eredeténél, vagyis az imaginációjánál, ahol is lenyegelési folyamatot sajátságosan a lenyegelésből alkotott valamilyen korrumpált formát fejejt ki hatását. Itt bejelen megint az, hogy ez nem csupán hatos ház feladat. A transzszubsztanciáció sem tartozik teljes egészében csak a hatos házhoz, de annyi igen, hogy lenyegelésből, magunkból, hogy ez most van, meg kell formálnunk az ennél magasabb lenyegelési folyamatot, amely persze csakis az őberség gyakorlásával lehetséges. Amennyiben nincs ez meg, nem tudjuk elkezdni azt az átlenyegelési folyamatot, amely nem a korrupció lyukaink javítására, foltozgatására, hanem számítására végeztetés lenyegelési folyamatot, amely persze azt is, hogy mindeddig mennyit korrumpáltunk magunkat és a lenyegelési folyamatot, egy diktált elhatározással megtehetjük azt a fordulatot, amit a hagyomány metanoiának, megfordulásnak hívunk, és elkezdjük lenyegelési folyamatot, magunkat egyetemes gondolatok szerint rendezni, ami csak az arra, hogy az egyetemes lenyegelés szolgálatában állítsuk magunkat. Ez az átlenyegelés, amely örökösíti, és csakis ez teszi örökösíti, hogy a korrupció bizonyos fokán áll, lefokozott, megterti ember magából, hogy hogyan alkothat bármely lenyegelésben, mint aki ebben az állapotban. Ás, hogy ha megfordul és az egyetemes szellem szerinti életrendjén keresztül elkezd ténylegesen realizálni azt, ami az ember primordiális feladatát itt a földön, akkor ezzel egyidőben elkezdődik az átlenyegelés, tulajdonképpen eredeti lenyegelés felé kezd emelkedni, ami ugyanakkor metafizikai alaplétsza is, szántusz abszolútusa.

Á, hogy megvalósítottuk az életrend kérését, azzal a megerősítéssel, hogy ez nem az, mint a szán-gondolat-tett egész a személyes életben, most nézzük meg személyesebben is. Az, hogy mi az alapgondolat, arról is volt szán az egyetemes lenyegelési szolgálati kapcsán. A szán maga a kinyilatkoztatás szava, vagyis a szent kárvnyek, a szellemi hagyományok logosza, igéje. A tett pedig valamilyen életgyakorlat, amit az ember az előbbieken folytat mindennapjaiban. Nincs szán, természetesen valami hamisan fennálló gondolatok jelenlétéből, amelyeket valamilyen, inkább költői ceremóniák ká-sónek, mert a hatos ház életrendje az egyszerűségben kifejező egyetemes értelem. Ilyen módon lehet a kérésétől, a táplálkozási, takarítás, mindezeknek szellemi kultusz-jelleget tulajdonítani, persze, ha tudjuk ezek metafizikai értelmét és az életrendbe beépítve, hogy gyakoroljuk őket, hogy a megfelelő értelem által áthatott tudattal állunk ezen tevékenységekhez. Az illető tevékenységnek megfelelő értelem az egyetemes értelemmel egybekapcsolódik, a tett által pedig maga a személy egésze, aki megvalósítja a szellemet.

Természetesen nagyon sokféle tevékenység lehet kultikus, lenyegelés, hogy a metafizikai alapértelme legyen építve. A hátkárpontok és szellemi-tése is örökösíti, hogy az ember elpusztításra tudomásul kell vegye, hogy nincs egy kárlás, profán hátkárpont és a szakrailis kárlás, hanem egy egyetemes lenyegelésbe vagyunk jelen, ahol a műlandás hátkárpontokat összekapcsolhatjuk a szakrailis kárlással. Tehát, ilyen értelemben nincs kárlás profán idám és a szent kárlás, az abszolút idám, mert ebben a műlandás idám kapcsolat tarthatunk fenn az egyetemessel, s bár, amint Hamvas Á-rja, hogy az emberiség szimfóniája idám hangzik, de ennek hangjai áthatanak az kárlás, az idám, lenyegelés mindebből indulni ki, mert hajlamosak lehetünk azt gondolni, hogy a mindennapokat forgató idámkerék egy

lányunket megírta a malom, amelyben maximum csak kézdehetünk látni. Ebből, a látni valaki kézdelem gondolatból kiindulva magatartásunk tudunk és azt is tudjuk, hogy a földi élet metafizikai értelméhez semmi köze. Hamvas Á-rja a Mária Szertében, hogy az alap az öletszentség, vagyis hogy életünket úgy kell felfogni, mint szakrális ténnyet, s azt Á-rja még itt, hogy aki nem Á-gy tesz, aki ezt nem veszi tudomásul, annak számára semmiféle mondanivalója nincs. Azt is tudjuk, hogy nem nagyképességből Á-rja ezt, hanem tudván azt, hogy bárki, aki nem fogadja el az emberi élet szent voltát legelső és legalapvetőbb gondolatként és nem ennek mintájára kezd megnyitni, akkor ennek az embernek a megnyitási nem lehetnek másként, mint hazugság, ereszak, kértelkedés, spekuláció, s minden más, ami az alapállásunk leszakadt hitetlenség sőt a látni látni bőlnek el. Aki azt állítja, hogy ez az egész itt, mint földi élet, mint véletlen van jelen, vagy hogy egész keletkezését valahol ott lehet megtalálni, ahol az esszésség lassan-lassan megformálja ezt, nem hogy távol, hanem éppen nem a lénnyet keresi. Azért említettem a véletlent, mert nagyon sok ember életében tőlzottan jelentős helyet foglal el a véletlen fogalma, vagyis ezek az emberek a véletlen lehetőségekét abnormális körülményekben fenntartják, hogy valamely sorsdöntő esemény véletlenszerűen bekövetkezik. Azt is tudják viszont, hogy a véletlent nem lehet tudatos kontroll alá vonni, s ezért folyamatos bebiztosításra van szükségük, hogyha nem véletlenszerűen bekövetkezik egy nemvárt és lesélyt állapot, tényleg és esemény, akkor a bebiztosításra kikerülhetnek a helyzet szorításra. Belátjuk, hogy a metafizika számára értelmezésnek, a metafizika matematikájának milyen nagyfokú nemismerésről tanuskodnak ezek a gondolatok és az ebből adódó viselkedés. Először vegyük a véletlen fogalmát. Voltak ugyan olyan metafizikai kijelentések, hogy a véletlen nem látni, de ha alaposabban utánanézzünk, kiderül, hogy látni és éppen a metafizikai irodalomban értelmezve áll, hogy a véletlen tulajdonképpen a látni minimum áll a összefüggésben, vagyis a véletlen számára és a látni minimum számára a összefüggés olyan körülményben, hogy ezek mind egy tartományban vannak jelen, ahol van a látni minimum, ott van a véletlen. A látni minimum pedig nem más, mint az a tartomány, ami el van szaktva az egyetemes látni alapértelmezés, számára. Tehát, a véletlennek csak ott van hatáskör, ahol az egyetemes látni aritmetikai giáktól eltávolodunk, a látni minimum tartományában, kézponti látni tengelyünk viszonyított extrim periferiára való sodródásunk állapotaiban. Tehát, a véletlen csak ilyen körülményben látni, és akinek től nagy szerepet kezd játszani életalakításában, még mielőtt aggódó biztosításra hadjártat elindítaná, jusson eszébe, hogy a hibát a kalkulusban már elkövette, mert nem ismerve a véletlen metafizikai természetét, beengette ezt maga az életbe, vagyis tetteit, intézkedéseit, sors-probléma feloldására a véletlenre, a véletlen számára kezdte alapozni, vagyis a lánminimumra alapoz. Minden egyes ilyen fogalomnak, amelyek viszonya a számokhoz szorosan kapcsolódik, a metafizikában megtalálhatjuk az értelmezést, tiszta képet kaphatunk arról, hogy mi a valószínűség jelentése, mi a szerencse jelentése, mi a "minden", mi a "teljes", mi az "egész" jelentése, legkézelebb és legvilágosabban Hamvas Béla műveiben és nálkülözhetetlen számunkra, hogy a felsorolt, az általunk fogalmakként használt szavaknak megismerjük az igazi jelentését. Ahhoz, hogy helyes kalkulusra tudjunk építeni sorsunkat, életünket, a metafizikai számítást el kell sajátítanunk. Azt, hogy sorsunkat mi magunk alapozzuk meg és építjük fel, azt ezek után már nem is tartom szükségesnek elhangsúlyozni. A valóletési horoszkópban, amit még valóletési képletnek is nevezünk, találhat meg leginkább az az egyedüli szemlélyes számértelmezési lehetőségek, amelyek utalnak lányunk alapértelmezés és a alapértelmezésből való eltávolodási helyzetekre is, Á-gy képez képet kapunk arról, hogy miket hordozunk magunkban, és hogy mi az amit tényleg kell.

Az, hogy a valóletési képlet mennyire világos képet ad nekünk, az megint csak attól függ,

hogymennyire világgosok vagyunk mi magunk, vagyis mennyire oszlattuk el magunkban az egy-egy dologgal, fogalommal kapcsolatos töves lájtást úgyanakkor mennyire ártottak meg mindezek igazi értelmét és lányegét. Ezek megártóse, ha nyáttak vagyunk nem jelent kálánál sebb nehézséget, vagy nem igényel kiválgos kápeéseket, hiszen mondtam már, hogy hiteles, megbá-zhatá metafizikai irodalom van, amely nálkálázhethetetlen segátséget nyájt számkra. A fontos, hogy ezeket az ismereteket elsajáttva elinduljunk az életrendánk megtisztátsa felé, sorsunk tudatos rendezése, alakátsa felé, lányáánk átlányegátsé felé. Amikor mindezt, mint folyamatot sikerált elindáni, akkor már beszélhetánk igazi fejlődésről és akkor már világosabban kezdjék látni azt, hogy itt nem arról szál az egész, amiről gyerekkorunk, fiatalkorunk és mág felnáttkorunk során is hagytuk passzvan magunkat betáplálva lenni. Ekkor kezdenek eltárpálni számkra a kálánálzám eszmét, ideológákat hirdeté szemályisgek, amikor már lájtjuk, hogy milyen sajnálatosan fárléártott alapokból fejték ki gondolataikat és lájtjuk már azt is, hogy ezeket nem választja el semmi azoktól, akik mások homályos eszmetáredkeiben teljes szellemi igénytelenségben sodródnak. Természetesen itt nincs arról szál, hogy az ember valamiféle felsőbbrendűségi helyzetbe kerül, amennyiben ágy valóli, táved, csupán arról van szál és ez a lányeg, hogy el kezd látni tisztán és egyre tisztábban, hogy milyen állapotban volt, hol tart most és hogy mit kell megvalósánia.

Tehát, mihelyt a realizáciá átján elindul, szemályes rendeltésá, feladát, lányánek lányegét egyre tisztább kápkáont lájtja és mint már mondtunk, káop, lájtás és teremtés szorosán ásszefágg, igazi szemálye megvalósátsán ágy állandán munkájkodhat. A szemály az, aki ásszekáti a fáldi áletet, a hátkáznapot az egyetemes láttel, tehát amikor szemályán és szemályável ásszefággám dolgain szemályesen munkájkodik, akkor már is szolgálatban van, az egyetemes látezés, az egyetemes emberiség szolgálatában. Ez az egyedáli hiteles és értelmes szolgálat, gondolkodás és életrend. Minden más, vagy a pusztá megálhétre tett racionalizmus kányszermunkája, a robotlás, vagy ennek egy hevesebb kifejeződése, a láttárt valá káádelem. Mind korrupt hozzáállás a látezéshez, az alapállás hiánya. A tengelyről valá eltávolodás és perifériára valá helyezkedés. Láttminimum és váletlenszeráság. Spekúciá, gond és hitelenség. Hogy mindezekről lehet betegedni, gondolom, már nem is szorul kálánál sebb magyarázatra és ágy az sem, hogy miárt nevezik a hatos házat a munka és betegségek házának is. A gondolat-szál és tett szátszakáthatatlan egységánek kapcsán lájtjuk, hogy a korrupt gondolat, tehát a lefokozott, az egyetemestől elszakadt szellemiségá gondolat milyen kánnnyen jelenik meg a szában és a tettben és a korrupt szellemi tartalom milyen kánnnyedón álthet fizikai testbeli kifejeződést, alakulhat át betegséggá. Azt mondtuk, hogy a hatos házhoz tartozá korupciá az, hogy a gondolatot elszakáttja a száttál és mindezt a tettől, itt azonban egy olyan jelenséggel is szembe kell náznánk, hogy mivel e három felbonthatatlan egységé kápez, ágy a sáttát gondolat átmegy sáttát szavakba, a sáttát szavak sáttát tetekbe. Hogy mindezekről hogyan lehet betegsé, nem okoz fejttást. Ahogy a Mágia Szátra ára-a szellem báne, a lálek áurálete és a test betegsé, de mindhárom egyátt. A betegséget azárt emelem ki itt most, mert nagyon sokan vannak, akik kálánálzám egészségi problémáikra, betegségek gyágyátsára szeretnének megoldást kapni, s a legjobb az, ha ez a válasz- és megoldáskerés áuket, persze sajátt belátsuk alapján, a metafizika felé vezet. A megfelelő és egyszerá- a látszálag sokféle betegsé alapján egyetlen betegsé áll, az egyetlen egészségi állapottál valá eltávolodás, mint ahogy a korupciá sokféle megnyilvánulásának alapjában is egy korupciá áll, az alapállásról valá leválgás. Az, hogy mi ártelmezhetjék a horoszkáp segátséggável a kálánálzám betegséket, az ártelme az, hogy pontosan meg tudjuk nevezni azt az egyetemes világgalkotá látelvet, ahol az illetám szemály nem az alapállásnak megfelelően ált, tehát

feltárja korrupciónak mibenlétét, jellegét, egyben megmutatva a helyes irányít is az ismét egyszszéssé válás felé, vagy ha úgy tetszik az alapállás felvételére felé.

A főbb betegségecsoportok metafizikai értelmezése az asztrológia segítségével legalább egy kétféle eladási igényel.

Egyelőre ennyit a hatos házról, mint életrendről, szolgálatról és az egység megvalósításáról.